

Ese de d'ove ori in septemana:
Joi-a si Dominec'a.

Pretiulu de prenumeratiune:

pre annu intrégu . . . 6 fl. v. a.
" diumetate de annu . . . 3 fl. v. a.
" patrariu de annu . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre annu intrégu . . . 9 fl. v. a.
" diumetate de annu . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Corespondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de dreptulu; Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcopesca.
Pentru publicatiunile de trei ori ce contionu cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire garmond) taes'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. era mai sus 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretiulu publicatiuniloru se se antiepe

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Telegramu.

Sibiuu, 9. Septemvre 3 óre 50 minute d. m.

Redactiunei Luminei in Aradu.

Astadi la patrariu pe doue óre din 108 voturi a intrunitu **78** voturi **Procopiu Ivacicoviciu**, proclamanduse de Archiepiscopu si Metropolitu alu romaniloru gr. orientali din Transilvani'a si Ungari'a.

Belesiu, protopopu.

Sibiuu, 9. Septemvre, 4 óre d. m. Sositu in Aradu la 4 óre 30 m. d. m.

Domnului protodiaconu Coldisiu in Aradu.

Ilustritatea Sa Domnulu Episcopu **Procopiu Ivacicoviciu** se alésa de Metropolitu cu **78** voturi.

Ioanu Tieranu,
protopopu.

Telegramele de facia ni vestescu bucuri'a, cà Prea Santi'a Sa parintele episcopu diecesanu alu nostru **Procopiu Ivacicoviciu** din mil'a lui Dumnedieu si prin votulu congresului nationalu bisericescu astadi fù redicatu la demnitatea de Archiepiscopu alu Ardélului si Metropolitu alu romaniloru ortodocsi din Ungari'a si Ardélu.

Celu mai insemnatu misicamentu in istori'a restauratei metropolii romane este alegerea acést'a, prin care bunului nostru episcopu diecesanu i dede providinti'a toiagulu lui Siagun'a si succesiunea de a terminá oper'a despartirei ierarchice spre marirea lui Dumnedieu si binele romaniloru ortodocsi.

Deschilinit'a purtare de grige alui Ddieu o vedemu manifestata in votulu primulu nostru Congresu electivu, càci a asediatu in scaunulu Metropolitanu tocmai pre acelu fiu alu biserice, carele impreuna cu in Domnulu adormitulu seu frate nemuritoriu Siagun'a a fostu din tineretie martore tuturoru suferintieloru ierarchiei nóstre romane.

Moise a despiciatu marea suferintieloru, a lovitu cu toiagulu pétr'a si a datu poporului lege, mórtea inse i-a curmatu viéti'a; si poporulu ca se póta inaintá la paméntulu fagaduintiei a alesu in persón'a lui Isus Navi de conducatoriu pre acelu barbatu, carele impreuna cu Moise mai multu s'a luptatu pentru mantuirea poporului israiténu.

E dreptu, noulu Archiepiscopu si Metropolitu deja nu dispune de poterea trupésca alui Isus Navi, cu care acést'a a invertitu armele; are inse in cea mai mare mesura virtutile atátu de necesari in giurstarile biserice nóstre de astadi: tari'a credintiei, bunatatea inimei si curatieni'a maniloru; si aceste sunt de ajunsu, candu unu

Archiere ca Archiepiscopu si Metropolitu are se guverneze numai cu consiliulu Representantiloru clerului si poporului din intrég'a Metropolia.

Si déca prea bunule Parinte Episcópe! ca nou alesu Archiepiscopu si Metropolitu, dupa cele petrecute in publicitate si spre durerea nóstra a fiiloru Tei din eparchi'a Aradului, nu vei intimpiná la momentu semnele iubirei si alipirei generali, cu care Te-amu imbracisiatu noi: mangaete cu cugetulu, cà nici Siagun'a nu a avutu la inceputu mai buna primire.

Noi inse ca noului Metropolitu alu nostru Ti promitemu ca si poporulu israiténu lui Isus Navi, cumcà: „Tóte càte vei porunci noue, vomu face, si in totu loculu unde ne vei tramite, vomu merge:

Intru tóte in care amu ascultatu de Moise, vomu ascultá si de tine, numai se fie Domnulu Dumnedieu nostru cu tine, precum a fostu cu Moise.

Éra omulu, carele nu te va ascultá, si carele nu va audí cuvintele Tale, care le vei porunci lui, se móra; numai Tu te intaresce si Te inbarbatéza.“ (Isus Navi I. 16—18.)

Sè cultivamu sciintiele — si viéti'a nóstra va fi duravera.

Sciinti'a e factore principalu alu unui poporu, alu unui statu, ea—unica conduce la destinatiune; unde acést'a nu—séu putienu se cultiva, acolo poporulu, statulu e decadiutu.—In evulu vechiu si anume, la greci inca erá usitata cultivirea acestei idei, ma si prin lege erá introdusu la unii stapanitori, cà acelu poporu care in resbelu erá devinsu si se considerá de lasiu: ca atare se pedepsea cu eschiderea lui dela cultivirea sciintieloru, care se considerá intre cele mai agere si grele pedepse.—

Platone intr'unu discursu filosoficu alu seu dice intr' altele, cà unu statu numai atunci póte fi potinte déca domnitoriu voru fi filosofi.—Déca si evulu vechiu cu atáta entusiasmu a enunciatu sentinti'a sa in favorulu acestei idei, atunci ce vomu dice noi carii adi stamu de acelu timpu in proportiune ca ceriulu cu paméntulu? ce noi, carii condusi de providintia anu trecutulu marea rosia ca pe uscatu? Nesmintitu debue se cautamu in giuru-ne si se imitamu pre acele popóre care se falescu cu Shakespearu si Corneilli, Schilleru si Petrarci.—Déru ce ni lipsesce noua intru acést'a mare calatoria a nóstra? Da! caracterulu diligintiei si a constantiei; viéti'a nóstra natiunala-bisericesca pana acu erá mórtá, càci ea erá conditiunata; inputatiunea inse cade pe spiritulu tempuriloru trecute; si ori-cum vomu cerceta reulu in feliulu seu,—pe deplinu ne vomu convinge, cà acela sta quasi ascunsu sub mantéu'a instructiunii publice de atunci, care avea cerculu seu de activitate pe càtu se potea mai restránsu; pecandu adi ne vedemu in giurulu unei alte instructiuni si dóra cu multu mai teritoriala, si mai corespondietória

destinațiunii popórelor. — Si ce este de facutu adi? Să dăm mâna cu mâna cele 10 milioane de spirite romane, să fim un'a în sinceritate, și să ne ispitim ce nu avem? Nu avem școli, și institute mai înalte națiunale, în care să ni putem cresce lastarii națiunii în spiritulu ei. — Mai în anii trecuti tóte organele nóstre de publicitate ni vestéu infintiarea unei academii romane, și pare-mise cu loculu în Sabiu; mare și frumósa déru și sublima idea erá acést'a! acuma inse liniscea, tacerea au cuprinsu tóte, acea — mai multu nu jace sub padi'a ochiloru nostrii ca mai în ante. — La începutu, și anume în vér'a anului 1870 în mai multe locuri se colectau bani la acestu mare edificiu, unde și singuru am subscrisu o sumulitia ne însemnata, déru mai pretinsu-o cineva dela mine pana adi? Să ne intrunim frátilor, din vai, munti, și carpati anume în cugete și spirite; să fimu confidenti, inse nu paruti; să ni infintiamu institute națiunale; să ni infintiamu dicu, că acolo jace margaritariulu sciintielor, și atunci viéti'a nóstra va fi duravera. —

Demetriu Pop'a
parocu și ases. consist.

Jadani, 24. Aug. 1873.

Invetiamentulu în scól'a poporala.

Prim'a invetiatura în scól'a poporala, este metodulu intuitiv (intueor a privi). Invetiamentulu și cu deosebire celu elementaru, deaca-e ca să produca idei și cunoscintie chiare în invetiacei, are să fia intuitivu, va se dica: are să încépa cu o acurata privire a objeptelor despre care e vorb'a în invetiamentu, și numai dupa aceea să urmeze numirea și espunerea însusirilor lor.

Prin invetiamentulu intuitivu se dedau invetiacei de o parte a observá acuratu, aceea ci li vine înainte, și a nu trece cu vederea nimicu din ceea ce este esentialu în vreunu lucru, séu în vre-o lucrare, éra de alta parte se da ocașiune invetiatoriului, de a aduce în rendu și de a îndreptá cunoscintiele ce le au invetiacei de mai înainte, și ce e mai multu, de a-ii deprinde pre la o vorbire ce are întielesu, și nu sta numai din cuvinte góle invetiate de rostu (bovisate).

Intuitiunea avendu o însemnata asia mare atátu pentru cunoscintiele elementare, câtu și pentru limba: are să fia asia dara basea invetiamentului din scól'a elementara.

Iara în privinti'a formei intuitiunii avemu să ne însemnamu urmátorele reguli:

1.) Să se arete invetiaceilor objepte câtu se póte de perfecte; asia: d. e. (liter'a tiparita séu scrisa, ce li se arata, să fia facuta cumu se póte mai bine; asemenea,) plant'a, ce este de a li se arétá, să fia, asia de desfacuta și desvoltata, încátu să i se póta cunósce tóte partile esentiali; în casu candu nu se potu arétá prunciloru producte naturale, să li se arete modele (producte artificióse) séu icóne, ce infacisíeza bine lucrulu despre care e vorb'a.

2.) Ceea ce este de a se arétá, să se aréte asia, în câtu să póta vedé toti invetiacei, și asia ori-ce se aréta pre tabla, să se scrie mare, și chiaru, ér' plantele séu alte lucruri merunte să se imparta între școlari, pentru ca să póta vedé din apropiére, și să póta deosebí fiacare, pana si partile cele mai mici despre care e vorb'a.

De odata să se aréte școlariilor numai putienu, și numai unu feliu de lucruri, căci impresiunile ce facu mai multe objepte, se confunda un'a cu alt'a, din care confusiune nu póte resultá nici chiaritatea de idei.

În fine dupa ce s'au arétatu școlariilor vre-unu lucru, urmarea e a enará despre cele ce au auditu și vediutu, mai vertosu esprimendu-se cu cuvintele lor.

P. Avramutiu,
preparádu de curs. II-lea.

Testamentulu lui Cus'a, principe-lui Romaniel,

dupa fói'a „Jurnal de Bukurest“ contine urmátorele: „În privinti'a averii mele, misicatória și nemisicatória, ce va remané dupa mórtea mea, dispunu precum urméza: Șcumpii mei fii Alesandru și Dimitrie, din parinti necunoscuti, adoptati de mine și de multu iubit'a mea socia principésa Elen'a conformu legiloru sustatatória, — sunt unicii mei sucesori (eredi); ei tóta averea mea misicatória și ne misicatória, pecum acést'a se va aflá la intrarea succesiunii, o voru impartí între sine în asemenea proportine. Usufructulu unei parti de trei din intrég'a acést'a avere, lu lasu multu iubitei mele socii principese Elen'a, pe câtu tempu ea va traí, de locu ce va încetá usufructulu legal; ce i compete ei ca mame dela întregulu meu lasamentu, sub a carui durata ea este totodata tutoriti'a naturala și legala, și ca atare se compuna unu consiliu epitropescu constatatoriu din archiepiscopulu Calinicu Miclescu, Metropolitulu Moldovei și alu Sucevei și din capitanulu Ephremu. În casu déca fii mei voru muri, înainte de ce aru deveni majoreni, séu și ca majoreni déca aru muri fara testamentu, și multu iubit'a-mi socia inca s'ar aflá în viéti'a: atunci i compete ei întregulu usufructu din avere; ér' dupa mórtea ei intrég'a mea avere, despre care sucesorii mei nici o dispusetiune n'au facutu, să se folosésca pentru fundarea și sustienerea unei case de orfani (orfanotroféu) și de prunci aflati în orasiulu Husi.

Institutulu se va numí „Asilul lui Cus'a“, și se va administrá prin epitropi'a compusa pentru fii mei minoreni, fara ca statulu séu ori și cine din rudeniile mele séu din rudeniile sociei mele să aiba dreptulu a se amestecá în acést'a administratiune séu se aiba cea mai mica influintia asupr'a ei.

Dupa mórtea mea, tutorulu în contielegere cu senatulu epitropescu, va solví 7000. di siépte mii de napoleondori aceliu persóne, carea va produce obligatiunea mea data în Florenti'a în Italia la 27. Decembre stilulu vechiu, 8 Ianuariu stilulu nou 1872. și scrisa în limb'a francesa cu man'a mea propria. Tóte dispusetiunile care s'au facutu înainte de documentulu de facia sunt și remanu nimicite. Acestu testamentu, carele preste totu l'am scrisu datatu și subscrisu cu man'a-mi propria în Florenti'a astadi la 8. Ianariu 1873 st. nou, 27. Decembre 1872 st. vechiu, l'am gatitu în patru esemplarie, din care unulu s'a predatu multu iubitei mele socii, principesei Elen'a, unulu Metropolitulu-Archiepiscopu Calinicu Miclescu, unulu capitanului E. Germant, ér' alu patrulea se afla în portofoiulu celu rosu, care se póte deschide cu numerii 5555.“

Subscriere:
A. I. Cus'a.

Fiiulu celu retacitu.

„Sculamevoiu și me voiu duce la tatalu meu și voiu dice lui. Tata, gresit'amu la ceru și naintea tal“ Luc XV. 18.

Asia au eschiamatu fiiulu celu retacitu din evangelia, asia voiescu și eu a eschiamá departe fiindu, ca sub greomentulu pecatelor se-mi perdu speranti'a, cu incredere fiésca me întorcu catra Dumnedieu, carele e parintele bunatiloru și a tuturoru desfatariloru. O! câtu de chiaru e infacisiatu bunatatea lui Dumnedieu în fiiulu celu retacitu! Ce cale mi voiu alege, es marturisendu-me să me potu impacá cu Dumnedieu? Scolu-me s' mergu la substitutulu lui, la preotu și voiu dice lui „Parinte ami peccatuitu.“

Acele motive, cari me conducu, ca prin marturisire să me potu impacá cu Dumnedieu, sunt asemenea cu acele, care l'au indemnatu pre fiiulu celu retacitu a se reintórce la tatalu so:

1. Recunoscerea pecatului.
2. Cainti'a nespusa pentru peccatele comise.
3. Speranti'a fiului retacitu in bunatatea parintelui seu.

O Isuse! amicul pecatosiloru, care ai venit ca pre toti sa ne mantuesci, trimite pre duchulu santu, carele purcede dela tala, ca la lumin'a lui, recunoscandu-mi peccatele comise, in lumina de astadi marturisendule, cu bucuria se-mi pota continua vietia cea peccatoasa.

Partea I.

Consciinti'a fiului retacitu.

Unu omu avea doi fetiori. Si au disu celu mai teneru tataneseu: tata da-mi partea din avuti'a, si li-a impartitu loru avuti'a. Si nu dupa multe zile, adunendu toate fetiorulu celu mai tineru, s'a dusu intro tara departe, si acolo a risipitu tota avuti'a vietuindu intru desmerdatiuni. (Luc'a 12. 13. 15.)

Cine e acestu fiu retacitu? Eu peccatosulu de mine. Creatu dupa chipulu lui Dumnedieu, prin hotzeu amu devenitu nou nascutu si fiu alui Dumnedieu, partasiu fiindu tuturor bunatatiloru lui, Tatalu cerescu m'a inzestratu cu toate bunatatile lui, ca pe fiulu celu iubit, ma in ceriu retiene pentru mine mai mari bunatati, deca voi fi ascultatoriu si obedientu, si bunatatile lui le voi folosi consciintiosu. Ca fiu alu lui me facui madurari bisericeii lui, care m'au primitu in braciile sale dupa nascere, m'au nutritu cu bunatatile invetiaturiloru lui, si m'au adapatu cu ap'a vietiei, conducandu-me pe calea cea adeverata divina. O! eu fiulu bunatatiloru, carele amu dobanditu unu asia tata si muma. Si eu totusi abusandu de aceste bunatati, nu fusei indestulitu in casa parintelui meu, si numai candu si candu priveamu la dens'a cu rugatiuni; nu m'am semtitu bine langa muma mea, despretiundu invetiaturile, rugatiunile si plangerile ei, versate pentru mine; pana ce in urma m'am intorsu si de catre Dumnedieu, insotiendu-me cu lumea cea stricata, ca in trons'a se pota trai o vietia desmoralizatoria. In acest'a vietia pamentesca multe bunatati ale naturei am predatu, m'au lasatu puterile trupului, slabite fiindu prin necumpetare si desfatate trupesca; am pierdut acestu tempu scumpu in jocu si lenevire; nevinovati'a mea — carea e darululu Dumnedieu — cu usioritate l'amu pierdut, totusi in butulu acestoru necredintie amu fostu destulu de indresnetiu a crede, ca vietia cea eterna nu amu potutu sa o pierdu. Ori cata ansa am datu ca se fiu despoiatu de bunatatile ceresce; totusi netemendu-me de pedeps'a drepta, cu indresnela n'am basatu pe bunatatea lui Dumnedieu, in continuu amu peccatitu. Desi in continuu amu umblatu pe cai stricate injurandu pre Dumnedieu, totusi numai bine amu acceptatu dela densulu, ca si cumu elu ar fi silitu a me remunera pentru peccatele mele. O implicitate in care amu traitu. De cate ori prin vietia-mi desfrantata amu ajunsu la ticalosia, de atate ori amu cautatu ajutoriu si scutu la tatalu meu; si cumu m'amu iritatu in internulu meu decumva in data nu amu primitu ajutoriulu cerutu. Si parintele meu intru atata au fostu de induratu facia de mine, in catu pre mine nedemnulu si nemultiamitulu, desi intru adinsu nu l'amu iubit, totusi m'au incarcatu cu bunatati si indurari noue, m'au scos din multe pericle si nevoi, si in locu se me indoparteze dela sine, au trecut cu vederea peccatele mele in multi ani, si cu desluciri totu spre bine m'au indemnatu. Dar cumu m'amu folositu eu de aceste bunatati? Intru adeveru! nu este mai retacitu de catu mine, carele amu predatu atate bunatati!

Si cheltuindu elu toate, fostu-a fomete mare in acea tara, si elu a inceputu a se lipsi. Si a mersu de s'a lipitu langa unu locu oriu dintru acea tara, si l'a trimisu pre elu la satulu seu sa pasca porcii. Si doria se-si sature pantecele seu din radacinele, care le nancau porcii, si nime nu i da lui. (Luc'a XV 14 15 16)

Acest'a suferintia si calamitate l'a adusu la consciinti'a de sine. Inainte de acest'a era avutu, acuma miseru; nainte de acest'a fiulu celu iubit alu parintelui, acum servitoriulu unui tiranu; nainte de acest'a siede la masa bogata, acum nu are nici darabulu de slujba, pazindu porcii din a carora hrana nu se pote satura. Atunci a trezitu si cu suspinare recugetandu la tempulu trecut, a disu: *Cati argati ai titane-meu se satura de pane, era eu peru de fome.* (Luc. XV. 17.) Starea acest'a trista i-a strabatutu pana la inima, si s'a detiermunitu a se reintorce la tatalu seu.

Ore n'am ajunsu eu la acest'a trista stare decandu m'amu departatu de Dumnedieu? Sum despoiatu de bunatatile lui, care m'au nutritu spiritulu; rugatiunile care odata cu pietate le rosam, mi sunt uritose; ma nici man'a ceresca, trupulu si sansele lui Cristosu nu-mi castiga mie desfatate; si de orace omu trebuie se-si afle in ceva bucuria, tota desfatata mi-amu aflat'o desfranarile lumesci, mancari si beuturi, in glume si pretenii, si in felulu de vanitati. Si ore prin aceste desfatari dejositoare amu facutu din destulu, aflatumi-amu intransele desfatate? Ore am capatatu eu libertatea care amu dorit'o ferbinte? Vai la

ce misielitate am ajunsu! Recunoste sufletu si di cu fiulu celu retacitu: *„Sculamevoiu si voi merge la tatalu meu* (Luc. XV. 18).

Asia e, catra tine me intorce parinte sante, de catra care prin peccate m'am indepartatu. O sufletu alu meu ce ai comis? Se cugeti ca te voru indestuli astfelu de lucruri dejositoare? Domne ierta-mi peccatele, si da-mi pacea ta, carea lumea nu mi-o pote da.

Partea II.

(Cainti'a fiului retacitu.)

Dupace fiulu celu retacitu s'a vedutu intro stare asia de misera, fiindu mustratu de consciinti'a sa, s'a cugetatu ca inainte de a pleca catra casa parintesca, ce trebuie se dica tatalui seu si cum va trebui se se porte facia de elu? Seriosu si cu tota supunerea voiesce a se apleca inaintea tatalui seu, si despre indreptarea sa nimicu nu voiesce a dice, ci nu mai simplu se va dechiaru de peccatosu. *Sculamevoiu si me voi duce la tatalu meu si voi dice lui: Tata gresit'amu la ceriu, si naintea ta* — inaintea lui Dumnedieu, carele demanda, ca se te ascultu pre tine, si datorintiele mele fiesci cu fidelitate se le implinescu; — inaintea ta, caci am aretat nemultiamire facia de bunatatile tale, despretiundu invetiaturile cele mantuitoare. „Parinte amu peccatitu“ peccatosu sum.

Cu acesta recunoscintia fiulu celu retacitu nu se indestulesce, ci voiesce a se si pocai, nesemtienduse vrednicu de a se mai numi fiulu parintelui. Pentru aceea asia voiesce a dice tatalui seu: *„Nu sum mai multu vrednicu a me chemat' fiulu teu“*. (XV 19). Nu me recunoste, caci facia de tine nu m'amu purtat ca unu fiu. Pocainti'a lui a fostu indestulitoria. Elu voiesce a abdice si de numele „fiu“ si nici nu voiesce a fi recunoscutu de unu atare, ci numai ca unu servitoriu. *„Fa-me ca pre unulu din argati tei“* (Luc. XV. 19); va fi o amnestia pentru mine deca me vei primi numai intre servitori. Ce dechiaratiune a unui fiu, carele inainte de acest'a era superbu, neascultatoriu si desfranatu! Ce stramutare si pocaire.

Acest'a nasce adeverat'a pocaintia, acest'a debue se se nasca si in sufletulu meu, deca voiescu a dobandi iertarea peccatorulu. Trebuie se recunosc nemultiamirea, care am aretat'o facia de Dumnedieu, carele din prunci'a mea ca pe aripele unui vulturu m'au purtat, din man'a caruia pasindu in vietia amu dobanditu multe bunatati, acaru bunatate necuprinsa pre netrebniculu si misielulu de mine m'a suferitu atatu tempu, si fara de a ave ceva meritu m'a asediatu, in asia pusetiune, a carei fericire forte multi o invidieza. Trebuie se semtiescu dejosirea mea propria si starea-mi peccatoasa, recugetandu ca din fraged'a-mi etate cu cate cuvinte peccatoasa amu vetamatu pre Dumnedieu. Trebuie se le semtiescu aceste din adenculu animei mele si cuprinsu de peccate, trebuie se ingenunchiezu inaintea suplitoriulu lui Dumnedieu, inaintea preotulu, si cu consciintia, aplecare si sufletu curatu trebuie se-mi marturisescu peccatele *„Parinte am peccatitu“*, (Luc. XV. 18).

Nu voiescu a me desvinovati de faradelegile comise, dar mai pucinu cu cuvinte false a nega peccatele, caci sufletulu me va acusa ca mintiescu, caci sciu, ca sum mai peccatosu de cum me recunosc eu. Toate reutatile si peccatele fara de nici o negare voiescu a le spune preotulu, naintea caruia me dechiaru ca sum celu mai peccatosu si nu voiescu a fi recunoscutu mai de bunu, decatu pre cum meritu. Deca voiescu a me intorce catra Ddieu, aceea se pote intempla numai prin pocaintia si plecare, a urma esemplulu vamesiulu, care standu inaintea usiei la biserica nu cutedia a-si redica nici ochii catra ceriu, ci cu cea mai mare caintia batandusi peptulu striga: *„Dumnedieule indurate spre mine peccatosulu“* (Luc. XVIII 13). Dar ce voru dice ore omenii? Amicii si cunoscutii nu me voru huli? Hulasca-me, eu nu voiescu din naintea judecarii omenilor a me retrage, Dumnedieu e acela carele me va judeca. Eu sumu acelu peccatosu inaintea lui Dumnedieu, pre carele tota lumea trebuie se-lu persecute, nu pentru re'ntorcere ci pentru desfranarile de mai nainte. Cu resignatiune voiescu a suferi toate persecutariile, pentru peccatele comise, caci numai nevinovati'a conduce pre omu la vietia eterna. Doue paradise nu pota se amu, adeca aici in asta lume vietia desfranata si dupa morte vietia eterna. Amu peccatitu, deci trebuie se tienu penitintia. Caci e mai bine aici pe acesta lume a suferi pucinu de catu dupa morte a arde continuu in foculu eternu.

Domne! acest'a e convingerea mea; si credu cu convingerea fiulu retacitu, carele cu inima franta se intorce catra tatalu seu, nu va sta in contradicere. Domne din a carui mandatatiune Moise lovindu stanc'a a esitu apa, lovesce si in inim'a mea cea tare, ca se se pota moié. Tu, carele limb'a cea muta o deslega, deslega si limb'a mea, ca se pota spune peccatele mele inaintea preotulu. Am peccatitu si nu mai sum vrednicu a me numi fiulu teu, primesce-me intre argati. Iata facu promisiune ca mai multu nu te

voiu vatamá, ci voiu traí in pocaintia. Binecuvânta-mi promisiunea si intaresce vointi'a moa.

Partea III.

(Increderea fiului retacitu.)

Desi fiulu celu retacitu s'a cugetatu că ce va se dica inaintea tatalui seu totusi s'a temutu că nu va fi ascultat. Cu cătu mai tare isi recunosea peccatele sale, cu atătu mai pucina sperantia avea spre primire in sinulu parintescu. Déru totusi si-a adusu aminte că elu sè întorce la cas'a parintelui seu, carele nu e nici candu judecatoriu, ci parinte. Numele parintelui i-au inspiratu putere, si amóreá parintésca a eschisu din sinulu seu totu felulu detemere. Nutritu de sperantia si intaritu de incredere plăca pe cale, ajunge pe pamentulu natalu, se apropie de cas'a parintelui seu, cu sperantia fiésca. Si nu s'a insielatu; parintele iubitoriu, a carui inima a fostu cuprinsa de jale si intristare — care n'a pof-titu nici candu perderea fiului seu, ci reintórcerea lui — de multe ori iese la campu, privindu cu desperatiune, nu cumva fiulu seu celu iubitu si perdutu se va întorce. Atunci vediu din indepartare unu fiu apropiinduse, dar' n'a cugetatu că e alu seu, căci erá in starea cea mai misera, stricatu fiindu de viétia cea desfranata: dar in urma vezandu-i tresurile feciei, au fostu imposibilu de a nu-lu cunósce. — Tatalu a cunoscutu pe fiulu seu si puterea iubirei parintesci nu l'au mai potutu retiene, ci mergendu inaintea lui l'a imbratisiatu si, sarutandulu l'a ertatu. Fiuluustratu de consciinti'a sa, de abia si-a potutu recastigá pucinu tempu pentru de asi marturisi peccatele si cu ochii plini de lacrami au exclamatu: *Tata gresit' amu la ceriu si nainteá ta, si nu sum mai multu vrednicu a me chiémá fiulu teu.* „Si au disu tatalu catra slujile sale“ *Aduceti hain'a cea din taru si-lu imbracati pe elu si dati inelu in mân'a lui si incaltiaminte in petióre, aduceti vitielulu celu grasu si-lu junghiati, si mancandu sè ne veselimu; cá fiulu meu acest'a erá mortu si a inviata si perdutu erá si s'a aflatu* (Cap XV. 20 — 24.) Tocmai asia se întempla si cu acela, care reintorcanduse catra Dumnedieu, acest'a ilu primesce la sine.

Cu adeveratu Dumnedieu isi póte întorce faci'a sa de catra mine peccatosulu; dar' acumu invetiendu a me teme de drep-tatea lui, mai mare asigurantia imi potu pune in bunatatea lui, „*Bunatatea lui se estinde preste toti temetórii de elu*“ (Luc. I. 50). Speresu că Dumnedieu, dupa marturisirea peccatorulu inaintea preotulu — carele prin punerea manilor in numele lui me va deslegá de faradelegile comise — me va primi in sinulu seu celu sântu, a carui sange me va spalá de tote peccatele. Speresu că mi va pune pe frunte sarutatulu iertatoriu, si inelulu impacatiunei 'lu va pune pe degetulu meu, dupa pocaintia im va umplé sufletulu cu indestulare si lumina. Asia e Dómné! déca prin buzele preotulu me vei deslegá de peccate „*audu bucuria si veselia.*“ In acest'a bucuria va participá angerulu meu pazitoriu carele cu intristare se indepartá dela mine, de câte ori me determinamu a comite vre unu peccatu, cătu de tare se va bucurá déca dupa pocaintia me va vedé imbracatu cu hain'a luminei. In acest'a bucuria voru participá toti crestini, angerii si sántii, si mare bucuria va fi in ceriu pentru reintórcerea unui peccatosu.

Căci insusi mantuatoriulu au disu „*mai mare bucuria se va semti in ceriu pentru reintórcerea unui peccatosu, decâtu pentru nóuedieci si nóue, cari na'u lipsa de ertare.*“

Ingerulu Domnulu, condu-me inaintea scaunulu lui Dumnedieu, condu-me la tatalumeu, ca cadindu la petiórele lui sè-mi dechiaru peccatele mele „*Parinte amu peccatuitu*“. Eu sumu acelu fiu retacitu, carele m'amu lapadatu de tatalumeu, amu fugitu din nainteá ochiloru lui, i-am despretiuitu bunatatile lui, care le-am predatu prin o viétia desfranata „*Dumnedieule peccatuitu-am si rele amu facutu inaintea ta*“. Nu sumu vrednicu sè me numescu fiulu teu, căci nu teamu onoratu ca pre unu parinte. Déru parinte sânté, primesce si me fa ca pre unii dintre argatii toi. Indurate spre mine Dómné si me primesce éra si in cas'a parintésca értami peccatele si me inestrédia cu bunatatile tale. Iata promitu, că mai multu nu te voiu asupri, ci totudeuna voiu umblá pe căile cele salutarie ale vietiei. Aminu.

tradusa de
Vasiliu Olariu
Clor. Cur. III.

Sieriulu santului Dimitrie.

In jurnalul „*Románul*“, unu protosingelu cu numele Ghenadie, face unu anunciu fórté curiosu si necorespunditoriu timpulu in care traimu. Pentru delectarea Onutitori 'lu producemu si noi din preuna cu comentariulu ce-i face „*Trompeta Carpatilor*“. Nu scimu, la

demandatiunea séu cu inalt'a invoirei a parintelui Metropolitu Nifonu sè facu astfelu de abusuri derogátorie védiei bisericeí nóstre ortodoxe? E vórba sè se faca unu sicriu de argintu santului Dimitrie pe calea colectei dela credintiosi.

Chiamare catra fiii bisericeí crestine Orto doxe pentru

adjutoriu la facerea unui sicriu de argintu móstelui santului cuviosu Dimitrie, din biseric'a santei Mitropolii din Bucuresci.

Tutoru credintiosiloru crestini este cunoscutu că in biseric'a santei Mitropolie este unu tesauru neimputinat, din care isvoresce daruri de tamaduri, trupesci si sufletesci, tutoru celu ce alérgá prin rugatiuni la móstele santului cuviosu Dimitrie.

Pentru aceste sante móste, cari se afla intr'unu sicriu de lemn, domnia in sufletulu meu dorinti'a de mai multi anni de a face un sicriu de argintu de o podóba splendida: acea dorintia sufletésca, comunicand'o la mai multi crestini, pre data m'au incuragiatu dandu unii adjutore in bani, si altii in scule de argintu si altele. Acésta incuragiare m'a facutu ca sà contractezu cu d. Theodoru Filipov, argintaru Rus, a face un sicriu de argintu, proba 14 si in cantitate de 20 oc'a, cu pretiu de lei vechi 3 parele 35 dramulu: dandu-i un acomptu de 50 lire Otomane.

Cu tari'a crestinatatii déra, ve facu apelu filorlu crestini!!! sà punemu man'a si sà aruncamu obolulu, saracu si bogatu, teneru si betranu, pentru a adjutá de a impodobi odorulu santu.

Asia déra, pentru acestu scopu s'au deosibitu liste de subscriere; si celu antaiu locu este la domiciliulu fabricantulu d-lui Theodoru Filipov argintaru Rus, strad'a Carol I, Nr. 14 Bucuresci, unde tot-d'ua-data se va vedea planulu, contractulu si lucrarea facuta; éra numele dona toriloruse voru publicá prin jurnale de sumele ce au harezitu.

Comitetulu de controlu pentru intrebuintirea baniloru vor fi toti donatorii.

Facem o intrebare: Ce sicriu o sà fie acel'a care cu capacu cu totu are sa fie numai de 20 oc'a cătu abia ar ajunge pentru un sfesnicu mare? Apoi, sà mi sà permita expressiunea ca sà potu aretá bine lucrulu.

Acestu Santu Dumitru, care castiga atâtea parale preste totu annulu, si mai alesu la prasnice, serbatori mari si preste tóte la *Santulu Dumitru*, candu toti piosii din Capitala, din tíera si de preste Dunare vinu din tóte partile sà sarute pre santulu macaru cu un sfantiu, apoi, in tóte escursiunile, in procesiunile ce se face santulu candu este multa plúbie, candu este multa seete, séu veri-o bóla naprasnica, n'a pututu sà-si agonisésca santulu atâtea parale ca sà-si faca un sicriu mai frumosu de argintu?

Pre ce s'au cheltuitu banii? Care este vetafulu care aduna veniturile santulu? L'a luat cine-va la rafuála sà véda déca in adeveru este saracu santulu?

Déra este déca va fi asia, in adeveru, seracu santulu Dimitrie, apoi Inaltu Prea S. Sa Parintele Mitropolitu Primatu, care are fericirea sà aibe pre santu la indemna ca sà'l róge pentru lung'a si bun'a vietuire a sa, pentru a-si putea supune pre totu protivniculu, vrajmasiulu si pismasiulu sub piciórele séle; Inaltu P. S. Sa care singuru are atát'a avere pre cătu nu se póte aduná de la toti cei-l-alti síépte-spre-diece prelati ai bisericeí romane; care are léfa mare pre cătu n'o póte cheltui; care este betranu si fara copii, n'a potutu Inalt P. S. Sa sà calce in gur'a lacmiei si sà faca cu de la sinesi un sicriu de argintu santulu Dumitru, facatorulu de minuni, care immultiesce pre tóta diu'a turm'a bine-credintiosiloru in préjm'a Inalt P. S. S., care întorce prin minunile séle oile cele ratacite la staulu?

Déra celu pucinu, celu mai pucinu de totu acele veri patru mii si mai bine lei nooi cari i se dederá gratificatiune mai álta-eri pentru bravur'a ce facu asupr'a mitropolitulu Moldovei; gratificatiunea ce i se dede sub cuventu ca sà-si repareze *odaile* in care síéde, ne avendu bietulu de Inalt P. S. Sa sà-si tencúesca sobele; acea mica gratificatiune in asia contrastu cu mare sa anima, datu'a óre protosingelulu scosu cu pantahus'a sà stringa parale spre a se mai adaogá patru mii de dramuri, de argintu la sicriulu santulu?

Nu sunt bune acestea; nu se 'naltia religiunea cu acestea, nu se întemeéza credinti'a cu acestea; ba inca sunt scandaluri care provóca discutiuni impie, in cari discutiuni ispit'a diavolului vine sà puna intrebarea: — Un asia calugaru, archipastoru betranu si cuviosu, este cu putintia sà nu mérga in Raiu? Negresitu că nu! Apoi cari sà fie acei bogati nemilostivi?

n'au să vedea faci'a lui Dumnedieu, cari n'au să mērga in Raiu? Ce ar putea să răspunda supusulu și smeritul creștinu pravoslavnicu la propunerea unei asemenea dileme diavolesci și in forma si in esenția?

Nu bagati de sēma cā santulu s'a maniatu pre noi?

Atātea litanii, atātea rugatiuni și nimic, secet'a a crapatu pamentulu pana sub radacin'a arborelui.

Alte-dati, candu se invocā santulu Dimitrie sēu pentru pluōe, sēu pentru seceta, sēu pentru o epidemia ōrecare; rogatiunea erā ascultata și efectulu se vedea indata.

Acum, impietatea la culme, scepticismulu pana la batjocura. Negresitu, cā veri un bine nu o să aduca! Sā nu se uite cā sunt duoi ani de dile de candu nu se mai serbēza santulu Dimitrie precum se serbā alte-dati. Acum un anu nu s'a serbatu de locu; cu nici o ceremonia, nici la Mitropolie, nici la mitropolitulu.

Acum, voiti d-vōstra in adevēru sā faceti un sicriu de argintu santului, care sā fie si o podōba inatedral'a ortodoxa din Bucuresci? Atunce faceti lucru seriosu, nu umblati cu duōe-dieci oc'a de argintu, si nu sciū cu care argintariu, cāci nu se cūvine sā faceti sicriu santului de tinichea.

Descrieti cāte-va puncte din istori'a santului, cautati un desenatoriu exersat in stilulu bisantin, combinati aceste desenuri pre jurulu sicriulu și pre capacu, mergeti apoi la Petersburg, comandati turnarea unui sicriu macaru de un'a-suta oc'a, cercetati care sculptoru se pōte gasi care sā execute fidelu in reliefuri mari desene bisantine, si ast-felu veti face o trēba seriōsa, o lucrare de arta cu valōrea interseca, unu sicriu frumosu care sā figureze pre patru pitiōre grele de argintu in sant'a Mitropolie.

Ce am disu mai sus despre venitul santului nu este gluma.

Ce se facu banii pre care pietatea creștina ortodoxa ii depune cu tōta ocasiunea la pitiōrele santului?

Rugāmu atātu pre Prea Inaltu Santi'a Sa Mitropolitulu, cātu si pre d. ministru Culteloru sā nu permita a se face un asia meschinu lucru: un sicriu de duodieci oc'a facutu de un argintariu ōrecare in onōrea patronulu Bucuresciulu.

Ori lasati lucrulu asia, ori faceti un obiectu de valōre, de luxu și de arte.

C. B.

„Tromp. Carp“.

Starea omenirei.

„Vulpile pamentului visuini au, paserile ceriului cuiburi, ēra fiulu omului n'are unde sē-si plece capulu!“

Acestea sunt cuvintele lui Cristos prin care arēta starea umiltōre de pe acelu timpu a popōreloru, prigonirele, nedreptatirile ce se facēu celoru drepti și buni, celoru seraci și miseri.

Astadi nu sunt, mai intru nimicu schimbate lucrurile, starea de facia ne arēta in destulu acēst'a. Dupa cum, in acelu departatu trecut, cei drepti și buni erau nedreptatiti și persecutati, totu asemenea e și astadi. Dupa cumu atunci celu ce muncea mai multu, celu ce se stradiuā mai multu in a lucrā, indurā seraci'a, considerandu-se in prea pucinu munc'a sea, alu carei preciu erā asemenea pucinu și chiaru din acelu pucinu i se luā partea cea mai mare de catra cei putinti, de catra cei avuti și de catra soiulu acel'a de trantori ai societatii, cari consumā diece parti și nu produce nici macaru un'a, totu asemenea e și astadi!

Starea omenirei e trista și durerōsa.

Mērga cine-va din locu in locu, din tiēra n tiēra, cutriere tōta faci'a globului pe unde omulu a patrunsu, privēsca și cerceteze cu de-ameruntulu starea ōmeniloru și lucruriloru si, inturnandu-se inapoi de unde a plecatu, va fi nevoitu a repetā acele cuvinte care Cristosu le-a disu: „Vulpile pamentului visuini au, paserile ceriului cuiburi, ēra seraculu, miserulu, proletarulu n'are unde-si plecā capulu.“ Va marturisi acelu omu, cā nedreptatea domnesce peste totu, cā apasatori și apāsati sunt peste totu, și cā cei in dreptu de a face ceea ce dictēza justiti'a, d'a o respectā in totulu și in tōte, tocmai ei sunt cari o nesocotescu, o calca și o sfasia fara cea mai mica mustrare de consciēntia! Va marturisi acelu omu ērasi, cā, pe ori unde a fostu si a cercetat, n'au aflatu unu coltisiuru de pamentu care se nu-si aiba unu stapanu; și de si pamentulu e atātu de mare, in cātu ar putea incapa și nutri o populatiune de dōue și trei ori mai mare de pe cātu se afla, totusi cea mai mare parte e care n'are unu petecutiū de pamentu macaru cātu i-arū servi pentru unu micu bordeiasia care se dica cā este alu seu, proprietatea sa. Ba nici chiaru pentru unu mormentu nu are locu fara a dā o plata, afara numai dēca nu gasesce nimicu la densulu, nevoiti sunt cei vii a implinī totulu. — Va mai spune acelu omu cā a vedutu mari intinderi de locu, cu numele domnii sēu mosii, și cari erau proprietate a unui singuru omu!

Si acelu proprietariu mare, acelu avutu vedea pe celu seracu care muncea de diminēti'a pana sēr'a și nu avea o palma de locu, și din caus'a sarcineloru grele, nevoiloru de totu felulu nu avea cu ce sē-si nutresca, sē-si imbrace și sē-si adapostēsca famili'a, și cu tōte astea avutulu nu se gādea de locu la suferintiele acestuia . . . elu se resfati'a in luxosulu seu palatu și se desfati'a mēs'a care i se servea bucatele cele gatite cu multa arta, și beuturile cele mai escelente, și musicile și cantarile resunau la audiulu seu spre a-i desmierdā simtiurile și ai imultf placerele . . . ēr' celui seracu și in miseria, desfatarea-i erā suferintia, music'a și cantarile erau suspinele nevetei și plansetulu copiiloru de frigu și fōme, goi fiindu și flamandi: „Tata, mama! ni e fōme, dā-ne macaru o cātu de mica bucatica de pāne, nu mai putēmu de fōme!“ Si acei sermani parinti, cu inim'a sfasiata de durere, redicau ochii inundati in lacrimi catra ceriu, și ērasi ii lasau in josu, și tristi de totu raspundeau sermaniloru lorū copilasi: bunulu D-dieu ne va dā la toti, rugati-ve lui, elu e tatalu seraciloru, elu e mare și puternicu!

— Fericirea e cu noi, veselie e a nōstra, striga celu avutu incongiuratu de cei cari stau la mēs'a cu densulu și ciocnescu paharele de argintu și auru cu licoarele cele mai scumpe.

— Suferintiele, nevoile si greutatile, noi le purtamū; miseri'a e avērea nōstra, . . . suspina greu din profundulu inimei muncitoriulu, seraculu, proletarulu.

Vorbescē avutulu de capitalurile sale ce se compun din miliōne, cari dau procentē sēu dobandi și cari au sē-i umple lādile cu auru și argintu! Vorbescē de preumblarile, de balurile și seratele unde este invitatū și unde prin lucșulu sēu stralucirea haineloru tienutei sēle, are se eclipseze pe cei alti; vorbesce, in fine, de cāte și cāte alte, unde sē-si afle mai multa distractia.

Muncitoriulu, seraculu, isi numera pe degite cāte dari a platitu, cāte i se mai cere; elu numera mereu, si, uitandu-se in juru-i, elu nu vede altu de cātu nevoi și seracia; se cauta pe sine peste totu și nu gasesce o singura moneda spre a da macaru la un'a din cele ce i se cere: elu n'a datu inca pe la nevast'a și copii sei, cāci unulu e in agoni'a mōrtei, cei alti slabiti de fōme, in colib'a sea miserabila strabate plōi'a rece si viscolulu și elu n'are a le da unu vestmentu pentru a se acoperi, n'are unu crampeiu de lemnu pentru a face focu și a se incaldi!

Se dau serbari, se facu receptiuni solemne! Cine sunt aceia cari asista acolo și pentru cari se facu tōte acestea? Cine sunt aceia, invesmentati in haine scumpe, diamantele și brilantele de mare pretiu scilpescu la degetile și pepturile lorū? Cine sunt aceia cu acele echipagiuri stralucite, carora toti se plecu și se inchinū si cari de cari se intrecu in ale face locu se ocupe positionile sēu locurile de intaietate?

Cei putinti . . . cei avuti! . . .

Dēra pe candu tōte acestea se petrecu, pe candu toti sunt fericiti de maririle și stralucirile lorū, și primirile ce li se facu și urările ce li se aredicu, pe sermanulu muncitoriū, incoltitu de nevoi și seracii, dupa ce i-au vendutu ce bruma a mai avutu, ilu duce acum'a, incungiuratu de sbiri si in bātai, spre a'si dā sēm'a de ce n'a platitu inca cele odata platite.

Ēta starea ōmeniloru și lucruriloru!

De unde ōre vine acēsta inegalitate a starei și positionei ōmeniloru? De unde vine, ca unii se puna sarcini asupr'a umeriloru altor'a și ei nici cu degetulu nu le atinge? De unde vine ca unii se duca o viētia frumōsa, unu traiu placutu, se fia scutiti de greutati, de suferintie, se fia astfelu in cātu ventulu se nu-i bata și arsi't'a sōrelui se nu-i ardia, in vreme ce altii se indure tōte, se i-a parte la tōte nevoile, sē se trudeasca asia de multu pentru a avea o bucata de pane, amara și acea de sudori și osteneli și de multe ori udata chiar de lacrimi? De unde vine ca seraculu, candu isi cauta, isi cere dreptate, elu nu o afla sēu i se respinge, ba e chiar si pedepsitu pentru cā a indrasnitu a-si cere dreptate, pe candu celui avutu, fara a o avea, lui i se dā chiaru pe nedreptu și fara intardiere? De unde vine, in fine, ca cei putinti se fia asia de cumpliti, se nu mai aiba nimicu santu, se nu mai aiba frica nici de D-dieu chiaru?

A raspunde la tōte aceste intrebari ce ni le facemū, ne aru trebū unu lungu studiu asupr'a naturei lorū, spre a arētā cu deamanuntulu fasele prin cari a trecutū omenirea, precumu si cauzele cari au datu nascere la asemeni fapte, și totu-de-o-data cum din ce in ce aceste nedreptatiri se inmultiescu și i-au proportioni spaimentatōre in marimea și numerulu lorū, ne-arū trebū multu timpu, dicemū, pentru acestu studiu, care este istori'a omenirei, a intervalulu seculiloru de la inceputu și pana in presentu și pentru cari ne si declinamū competinti'a; totusi inse, in altu articolu ce vom publicā noi le vom atinge pucinu, și asupr'a unor'a ne vom opri mai multu, ca asupr'a unorū rele cari merita o mai seriōsa atentiune și o mai scrupulōsa cercē-

tare; vomu face, cu alte cuvinte, unu micu studiu asupr'a lor, asia dupa cumu credemu noi că e adeveratulu adeveru, si intru atâtu numai pe câtu slabele fortie intelectuali, pe cari le avem, ne va ajutá.

„Lucratorulu Romanu“.

Silindia, 13/25. Aug. 1873.

Domnule Redactoru!

Inca in seclulu trecutu camu dupa isgonirea Turciloru din patri'a noastră intre criticele giurstarti si dupa miser'a si amar'a stare a poporului crestinu de atunci, s'a edificatu in Silindia o biserica mica de lemn, care e gat'a să se ruineze. A trebuitu dera să ne gandimu despre edificarea unei biserici noue.

Timpulu si acum'a e intristatoriu, si poporulu apesatu de se-racia; inse ca să ne potemu totusi ajunge scopulu doritu, suntemu siliti a ne luá refugiulu nostru la cunoscuti facatori de bine.

Ne aflandu-se pentru fundamentulu edificândei biserici pétra in cuprinsulu comunei noastre, ne-amu rogatu de Domnulu Franciscu Kreitler, Proprietariulu din Cavn'a; carele cu cea mai mare bucuria si dragoste, ni-a oferitu atâta pétra, câta ne va fi de lipsa — gratis; astfelu cu ajutoriulu lui Domnedieu in 11. Augustu a. c. amu si inceputu cu 40. de cara a aduce pétr'a spre edificarea casei lui Domnedieu. —

Acést'a nobila si filantropica fapta, merita a se face cunoscuta onoratulu publicu; cu care ocaziune comitetulu parochialu cu mine din preuna, ne aflamu indemnati a-i esprime ferbintea noastră multiemire, pofindu ca Ddieulu cerescu Domnulu Franciscu Kreitler si intregel lui familii să-i daruiesca fericirea dorita, si spre continuarea faptele-loru nobile să-lu sustiena la multi ani. —

Alesandru Béltechi,
parochu in Silindia.

Mitropoli'a Moldovei si a Sucevei este intocmai ca o Patriarhia.

Mitropoli'a Moldovei si a Sucevei are drepturi atâtu de vechi si de puternice, încâtu a o lasá astadi se devina unu feliu de Episcopatu, supusu dupe regulamentulu sinodului la visitile ne-canoniche si la supremati'a Mitropolitulu Ungro-Valachiei, este nu numai a resturná si calcá cu dispretiu in picioro canónele consilieloru ecumenice, dëru este si a nesocoti adeverurile si faptele istorice care ridica pe Mitropoli'a de Moldov'a si Sucev'a la trépt'a unei Patriarhii.

Iéta unu documentu istoricu pe care 'lu transcriemu aici din Uricariulu publicatu de D. Theodoru Codrescu si pe care 'lu recomandamu cu totu dinadinsulu tuturoru romaniloru ortodocsi*);

Mergendu spre Constantinopoli Ionu Paleologulu, a venitu pe la tier'a Moldovei, si a esitu intru intimpinarea lui fericitulu Alexandru Voevodu cu totu senatulu; asemene si Prea Santitulu Mitropolitulu Chir Iosifu, cu totu clirosulu bisericescu dupe cum se cuvinea unui imperatu crestinescu, si 'au petrecutu pana la cetatea Chilia la Dunare. Iéru imperatulu Ionu Paleologulu vedindu tíera ca acést'a si poporu intieleptu si ortodocsu si Archiereu si Clirosu invetiatu si impodobitu cu tóte obiceiurile crestinesci ale bisericei Constantinopole s'au pre minunatu, si au datu laudá lui D-dieu dicundu cumcá tíera ca acést'a cu tóte darurile rodurile pamentulu, si obiceiurile si intieleptiunea si iubirea de straini, aiurea nu a vediatu. Si intrebandu pre Alexandru Voevodu, la care imperati'a séu Crafa este inchinata; Mari'a sa a respunsu: „Cá 'si stapanesce tíer'a cu sabi'a despre toti megiesii, si despre toti „neprietinii“ si intrebandu si pre Prea Santitulu Mitropolitulu Chir Iosifu la care Patriarhia este inchinatu, Prea Santi'a Sa a respunsu cumca este la Ohridu; si s'a fagaduitu luminatulu imperatu, cumca déca va merge la Constantinopole, va face Moldavi'a ca si Ohridulu si Chiprulu, se fia nesupusa si neplecata nici unei eparchie. Ajungendu la Constantinopole a luat imperati'a, iér Manoilu Imperatulu tatalu lui Ionu s'au calugaritu. Si stringendu soboru cu patru Patriarhi, si cu toti Mitropolitii au ridicatu Mitropoli'a Moldovei de sub ascultarea Ohridului, si a asediat'o se fia ca unu Patriarhatu, precumu este Ohridulu si Chiprulu, asia si Moldavi'a, si acele sobornicesci cárti le-au tramisu de la Constantinopole la Alexandru Voevodu, si la Prea Santitulu Mitropolitulu Chir Iosifu, si aceste diplome au fostu la Monastirea Némtilului, pe care eu smeritulu Gheorghie cu mil'a lui D-dieu Mitropolitulu Moldoviei, Marturisescu cu juramertu că leamu vediatu cu ochii mei, si s'au past-ratu pena la stricarea si risipirea tieriei, ce s'a intemplatu in domni'a lui Dumitrescu Voevodu. Si acele scrisori sobornicesci

* Din Uricariu, Partea I, pag. 237, publicatu in anulu 1852.

erau scrise pe pergamentu, cu pecete pajura imperatésca in argintu si cu iscaliturile Patriarchiloru si a câtiva archierei; si dimpreuna cu aceste mai sus pomenite, a tramisu imperatulu Ionu Paleologulu fericitulu Alexandru Voevodu corón'a imperatésca si Alorghida, care acelu portu 'au tienutu toti domni'i pana la domni'a lui Alexandru Voevodu Lapusnénulu; si a mai tramésu imperatulu Ionu Paleologulu daru Prea Santitulu Parinte Chir. Iosifu Mitropolitulu, o santa Icóna facatóre de minuni cu dóue-fecie de o parte Pré sant'a curat'a Nascatóre de D-dieu, si de-alta parte Santulu marele mucenicu Gheorghie care pana astadi să afla in monastirea Némtilului; si din preuna cu acestea a tramisu si mitr'a si sacosu, căci mai inainte mitropolitii Moldovei slujeau sant'a leturgia numai cu felon. Iéru maic'a imperatulu Ionu Paleologulu, anume Ann'a inca a tramisu daru Annei dómnei fericitulu Alexandru Voevodu, Icóna Sant'a Anna, maic'a Pré curatei stapinei noastre Nascatóre de D-dieu, érási facatóre de minuni, ferecata si impodobitá imperatesce, si maic'a Sa dómn'a a dat'o daru Monastirei Bistritii, facuta fiindu acést'a monastire de fericitulu Alexandru Voevodu si de Dómn'a Ann'a. Acést'a icóna a Santei Ann'a la vreme de neplóe scotinduse cu litanie afora din monastire, indata plouá, de nu peste totu, dëru câtu tiné hotarulu monastirei, negresitu plouá.

In dilele lui Stefanu Gheorghie Voevodu, s'au intemplatu de au mersu la Monastirea Némtilului si Nicolae Gramaticulu fratele lui Postolache Milculu caruá i-au taiatu nasulu Stefanu Voevodu, carele a talmacitu si Bibli'a din limb'a Elinica pre limb'a Romanésca candu a fostu la Constantinopole Capichiaia lui Grigorie Voevodu domnulu tieriei Romanesci, pe care scrisóre a dat'o si in tipariu Serbanu Voevodu Cantacuzino domnulu tieriei Romanesci. Si acelu Nicolae Gramaticulu (in dilele lui Stefanu Gheorghie Voevodu, 1655, februaru 17) a cetitu acele hrisóve imperatesci si Patriarchicesci, cum si pentru Sant'a icóna dela Monastirea Némtilului ca este facatóre de minuni asemenea si pentru Sant'a Ann'a de la Monastirea Bistritia.

„Asia dëru Mitropoli'a Moldovei nu este plecata nici unui Patriarhu, si nu precumu areta. sf. Pravila cea mare de la fil'a 402 si 403, căci de si dicu Romanii din tier'a Romanésca, cum că ei nu sciu de unde au luat Moldovenii acést'a putere de nu să pléca nici Ohridului, nici Constantinopolului iéru noi scimu. Acést'a istoria o amu scrisu eu Gheorghie smeritu Mitropolitulu alu Moldovei cu man'a mea“.

Candu cetimu acestu documentu autenticu si nesupusu nici unei controverse, candu deschidemu Pedalionulu in care gasimu prescriptiunile Canóneloru Ecumenice, ne slabesce si mintea si audiulu si vederea pentru ca se mai combatemu lucrarea sinodulu romanu si purtarea necuviinciósa ce a avutu in privinti'a Mitropolitulu Moldovei si a Sucevei; si prin urmare, nici că putemu să dicemu alta ceva acestoru Archipastori sufletesci, decâtu „Iérta-le loru, Dómn'e, căci n'au sciutu ce au facutu“.

(Curierulu.)

G. M.

Nadasiu, 3/20. Augustu 1873.

Unu adio.

Subscrisulu, carele amu petrecutu doi ani ca invetiatoriu in comun'a Talaciu langa locul nascerii mele in Zarandu, si in anul din urma in comun'a Nadasiu, trebuindu acum să me despartu de locurile aceste, de care me léga atâte suveniru dulci si ne seuitaveri si să me mutu in partile banatice la statiunea invetiatorésca de Sistarovetiu in protopopiatulu Lipovei, — vinu — cu permisiunea onoratei Redactiuni — a mi luá publicaminte adioulu celu mai cordialu dela amabili mei colegi invetiatori si dela toti amicii si cunoscutii cu aceea dorintia si rugare ferbinte: ca legatur'a spirituala atâtu de necesaria in interesulu nostru comunu, se o sustienemu si mai departe; de si cu ochii trupesci din indepartare nu ne potemu vede, strabatu inse ochii sufletului peste otarele locului si ale timpulu; cu acesti ochi ne vomu puté cercetá unii pe altii. Deci mé se nu fia seuitatu.

Georgiu E. Bocu,
invetiatoriu.

Balonulu in Americ'a.

La New-York, lumea incepe să se preocupe fórte serio de proiectulu unei caletorii aeriene dela unu continentu la altu pe d'asupr'a Atlanticului, caletoria ale carei preparative se fa sub activ'a directiune a D-lui Wise.

Administratiunea jurnalulu ilustratu *Graphic* este, dupe cum se scie, in capulu acestei intreprinderi; ea face cheltuelile, si justu de a dice mai nainte că in casu de reesita ea va a onórea.

VARIETATI.

Cestiunea cea mare, acumu, este de a sci deca o asia cale-
a este posibil, adeca deca teori'a pe care se baséza este
adeveru séu o hipotesa. Dupe acést'a teoria, existe la o óre-
a inaltime atmosferica, unu corentu de la vestu spre ostu in-
na: cumu, in regiunile tropicale, este unu corentu constan-
cunoscutu sub numele de vènturi alisate, de la ostu la vestu.
tiunea fiindu pusa, nu remane de câtu faptulu. Tóte argumen-
teoretice au fostu sleite. Asia nu a mai remasu de câtu es-
int'ia care aru puté se resólve problem'a, si profesorulu Wise
tédia acuma tocmá acést'a esperintia.

Fara indoie'l'a cà D-lu Wise e fórté convinsu, si de aceea
asia de hotaritu, dar convingerea si hotarirea sea póte sè-lu
ste scumpu, càci nu se mai póte gasi o întreprindere mai cute-
tória si mai plina de pericole.

Esploratiunea polului acticu, care a costatu viéti'a capitanu-
Hall, si unde elu este acuma póte celu pucinu ratacitu si
obabilu perdutu, *Polaris*, este numai o preambulare pe lângá
ta peregrinatiune la puncte nediariate pintre spaciurile aeriane.

Întreprinderea profesorulu Wise este de siguru fórté atin-
tória; tóta lumea o aplauda si o va urmá cu o simpatia plina
temere si nerabdare.

Unu rusu, D-lu Chevrier, avea si elu in minte proiectulu
si propune sè esecute D-lu Wise, si i-a lipsitu pucini bani
ofesorulu Barbier, suntu acumu dóue luni, pentru ca sè esecu-
acestu proiectu cu balonulu seu *Washington*.

Cei doi din urma diceau cà li este imposibilu, de siguru
afirme constanti'a corentulu de la West, dar cà erau siguri,
à acestu corentu existe celu pucin in óre-care regiuni, càci si
nulu si altulu au intalnit u acestu corentu cându s'au aredicatu la
óre-care inaltime.

Esperinti'a loru erá tocmá in sensu inversu cu aceea a
nului, care, strebatându prin diverse puncturi in interiorulu pa-
mentulu, gasise totu-dé-una unu corentu de apa, urmându o di-
ctiune determinata. Elu nu ar puté conchide d'aci de siguru,
a acestu corentu existe peste totu, in linia ne'nterrupta in jurulu
iei pamentulu; inse ar deduce celu pucin o probabilitate, si
ést'a este tocmá gradulu de sigurantia la care ajunsera Chev-
r si Barbier prin observatiunile loru atmosferice.

In resumatu, acést'a este starea sciintiei asupra cestiunei
ia de interesante, care pasionéza cu dreptu cuventu asta-di spi-
tele curióse, si la a carei lamuriri se destinéza întreprinderes
r. eraria a profesorulu Wise.

Bibliografia. A esitu de sub tipariu in editur'a „Al-
aei“ „*Robinsonu Crusoe*“ dupa Ioachimu Enricu Campe, cate
a cetitu inchinata junimei romane, de Georgiu Pop'a. Pretiulu. 1
amplariu brosiuratu 60. cr. pentru Romani'a 1 1/2 leu.

1. Exemplariu legatu tiépana la dosu cu pansa 75 cr. pen-
u Romani'a 2 lei.

1. Exemplariu legatu elegantu 1 fl pentru Romani'a 2 1/2 lei.
Cumperatoriloru de 20. esemplare se dau 2. esempl. gratis;
dupa 40 se dau 5 gratis; dupa 60—8; dupa 100—15; lupta
0—40.

Despèrare.

Candu sórele spre séra, se trage din câmpia,
Arunca pretotindeni o radia ca de doru:
La-apusulu vietii mole eu plecu cu bucuria;
Din asta lume 'n care sunt simplu caletoru!

Candu paserea, de tótna gonita 'n departare,
Pornesce, lasa 'n urma-i unu slabu si fristu susinu:
In ór'a cea fatala pornescu cu nepasare,
Caci ori in care lume nu sunt de câtu strainu

Candu ramur'a de viscolu e rupta cu putere,
Din arboru par' cà cade c'unu gemetu innecat;
Sdrobitu de vèntulu sórtei eu cadu fara duree.
Aici séu ori unde me si simtiu totu ecsilatu!

* *

Rupeti-vè sub mâna-mi acum, fatale córde!
Fugiti, idei voióse, din campu-mi amortitu!
O lir'a mea funebra, lugubrele-ti acórle
Mormentulu sè-i serve dreptu cantecu faveitu!

Si tu, Musa, te 'mbraca c'o haina întunecaa
Pe fruntea ta depune doiosulu ciparusu,
Transformate 'n fantoma, si vino de me outa,
De vrei, colo 'ntr'alu grópei abisu misterisu!

Ciru Economu.

† (Necrologu.) Doctoru Ioanu Lazaru, directorulu
gimnasiulu romanu din Nasaudu, unu barbatu raru in
tóte calitatile lui: caracteru de ferru nationale, intru tóte
consecinte, si nefrangiveru, moderatu si circumspectu, pre-
vedietoriu si activu fara repausu, lumina scumpa intre
luminatorii collegi, repausà in flórea vietii, cadiendu prada
ne'nduratei bóle.

Ioanne Lazaru preutu in Naseudu ca tata
obidatu, Mari'a Lazaru nasc. Muresianu ca mama
infranta de doreri, sorori, veri, unchiu toti imbracati in
doliu anuncia trist'a acésta perdere, pe care o gelesce
cu biseric'a, scól'a si natiunea.

Fia-i tieren'a usióra si memori'a eterna!

× Mercuri in 22. Aug, la 12 óre Consistoriulu archidieceasanu,
in pleno, sub conducerea P. Archimandritu si vicariu archiepiscopescu
Nicolau Pope'a au bineventatu pre Présantiele sele PP.
Episcopi din ambele diecese sufragane: Procopiu Ivacicovicu
si Ioanu Popasu esprimandu-si dorinti'a ca sè intarésca Ddieu
poterile Présantieloru loru spre a conlucrá si de asta-data, la
actulu celu mare de alegere a fitoriulu Metropolitu si Archieppu,
ca si de alte ori la alte ocaziuni spre marirea lui Ddieu si spre
linele bisericiei.

Ambii PP. Episcopi cu indatinat'a loru parintésca afabilitate
au multiamitu pentru bineventare si au promis ca 'si voru pune
tóte silintiele spre realisarea justeloru dorintie ale bisericiei si
spre marirea lui Ddieu.

— (Bibliografia.) A esitu de sub tipariu *Bibliotec'a de le-
gislatiune* seau *collectiunea legiuriloru Romaniéi*
vechi si noue de J. M. Bujoreanu. Unu volumu de 2144
pagine, contienendu tóte legile, proceduru, regulamente, decrete,
cercularie instructive, conventiuni, concessiuni, statute, tarife, ta-
blouri, formulari, ect. — In aceste intra si legiurile vechie: Ca-
ragea, Calimacu, alle principelui B. D. Stirbeiu, manualu de
pravila bisericésca si statutele colonieloru bulgare din Bassarabi'a.
Depositu spre vendiare la libraria Socecu et Comp. in Bucuresci.
Pretiulu unui esemplariu 30 lei noui.

□ Cu ocaziunea inmortentarii nemuritoriulu Siagun'a erá
pe peptulu unoru Resinareni decoratiunea urmatoria: De asupr'a
unu vulture, ce se 'naltia falnicu cu ochii fixati in sóre; la mi-
dilocu unu leu, ce obositu in lupte, jace la pamentu cu ochii
inchisi; din josu mórtea cu ósele incrucisiate si cuvintele „Totulu
amu perdutu“.

Tóte infacisiéu pe scurtu: inaltimea spiritulu, vigórea lup-
teloru si sfsiritulu.

Par' cà singuru Ceriulu si-a exprimat condolinti'a, càci chi-
aru in momentulu cându lu asediau pre reposatulu in momen-
tu, incepura norii a versá pe pamentu o plóia lina, ce parea cà
rivaliséza cu lacremile intristatiloru fii credintiosi lipsiti de bunulu
loru parinte Archiepiscopu si Metropolitu.

* *Superioritatea Rasei latine.* Germanii anuciunt necontentitu
curand'a absorbire a rasei latine de ras'a germana.

Pentru a se convinge de contrariu, séu celu pucinu cà tre-
bue câtu-va secolu a se realisá acestu faptu, e destulu a compará
cifrele urmátore:

Ras'a latina. Francesii, 36,000,000. — Belgii, 2,200,000. —
Elvetieni latinu, 800,000. — Spaniolii, 16,000,000 — Portughesii,
4,500,000. — Italianii, 26,000,000. — Romanii, 8,000,000. (1) —
Canadieni francesi, 1,550,000. — Francesii din Antilles, 1,000,000
Brasilieni, 11,000,000. — Spano- americanii, 32,000,000.

Totalu 139,000,000.

Ras'a germanica. Germanii, 40,000,000. — Austriacii germani
9,000,000. — Olandesii si flamandii, 6,000,000. — Elvetieni germani
1,800,000 — Scandinavii, 8,000,000

Totalu 64,800,000

Ras'a englesa, séu celto-germanica. Englesi, scotieni si irlan-
desi 31,000,000. — Americanii de nordu 41,000,000. — Canadi-
enii englesi 2,500,000. — Australieni, 3,000,000. — Diversi
1,000,000.

Totalu 77,500,000.

Ras'a slava. Rusii, et. et. 80,000,000. — Slavii din Prusi'a,
Austri'a si Turci'a, 25,000,000

Totalu 105,000,000. —

Daca vomu resumá aceste cifre instructive, vomu vedea
cà ras'a latina ocupa inteulu rangulu, cu 139 milióne de reprezentanti;
ras'a slava alu douilea, cu 105 milióne; ras'a englesa, alu treilea,
cu 77 milióne; si, in fine, ras'a germanica alu patrulea, si cea
din urma, cu 64 milióne.

(1). Se insiala le Danube. Romanii cu macedonenii sunt peste 12. milióne.

Post'a Redactiunei.

Așteptarea după rezultatul alegerii de Arhiepiscopu și Metropolitu și spre a pot'ă suprinde pre DD. abonati cu scirea pentru dieces'a Aradului, at'atu de imbucurat'oria, — f'u caus'a că nrulu presinte nu se spedéza la terminu; contine inse o cóla intréga, și asia nrulu prossimu va esí in Duminec'a viit'oria.

Dlui D. Pop'a in S.: am dispusu ca Nrii ce ve lipsescu s'e-i capetati; toti numerii de pe anulu curinto ii avemu in abundantia.

Dlui J. J. in R.: o deplinita; fi pe pace si-ti f'a detorintiele.

Dlui N. P. in Mramoracu: Nr. 45. e pe cale, reclamu la noi n'a sositu, căci de siguru si fara amanare ai fi primitu esemplariulu reclamatu.

Dlui T. P. in S.: aibi bunatate a anumi pre acela caruia i ai predata abonamentulu si d'eca ai primitu dela elu cuita s'eu ba. Am dispusu ca s'e capeti toti numerii odata.

Dlui M. Dr. in Ch. A.: despre rugarea Dvostra nu avemu nici o scire; deci adresative respectivului Domnu s'eu lu interpelati.

Concursu.

Pentru statiunea invetiatorésca din comun'a Misca, inspectoratulu Chis-Ineului cottulu Aradului, devenita vacanta prin m'ortea lui Teodoru Vladu, se deschide concursu pana in 14. Septemvre 1873 st. v. candu va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: 160 fl. v. a. in bani gata; 10 cubule de grau; 6 cubule de cucurudiu; 50 magi de fenu s'eu 50 fl. v. a.; 12 orgii de lemne din care e de a se incaldí si scól'a; 13 jugere de pamentu; cortelu liberu cu intravilanu de 800 stangini.

Doritorii de a fi alesi in ac'asta statiune, au recursurile loru bine instruite, cu testimoni preparandialu si de calificatiune, si cu t'ote atestatele recerute, precumu si despre portarea buna politica si morala; adresate ale trimite la subscrisulu comitetu parochialu in Misca. — In fine se cere dela recurenti ca pana in diu'a alegeri s'e se presentedie in sant'a baserica in una din duminecele s'eu serbatorile ce voru cadé sub acestu timpu pentru de a-si dovedi deprinderea in tipicu si in cantarile bisericesci.

Misc'a 15 Augustu st. vechiu 1873.

Comitetulu parochialu gr. or. din Misca.

In contielegere cu mine Ioane Cornea insp. scol.

Concursu.

Pentru vacant'a statiune invetiatorésca din comun'a Caraseu, cerculu inspect. al Ursadului cottulu Bihorului, emolumintele sunt. 63 fl. v. a. 40 fl. v. a. ca competintia pentru fenu, 12 chible de bucate 1/2 grau, 1/2 cucurudiu, 2 mesuri de fasole, 8 st'angeni de lemne din care e a-se incaldí si scól'a, cortelu cu gradina in estensiune de 2 holde si 4 holde pamentu aratoriu.

Doritorii de a fi alesi, au a-si trimite recursurile insp. cec. p. u. Hollod, Gyanta, celu multu pona in 9. Septemvre v. candu va fi si alegerea.

Caraseu la 18 agustu v. 1873.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine Iosifu Pintia m. p. insp. cerc.

Concursu.

Se escrie pentru urmat'orele parochii vacante in protopopiatulu Pestesiului.

1. Damesiu,	10 lantiuri pamentu,	biru dela 84 case
2. Valea-Neagra,	8 "	" " " " 96 "
3. Bratka	10 "	" " " " 199 "
4. Szakadatu	20 "	" " " " 183 "
5. Szarand	20 "	" " " " 110 "

Receruntii s'e-si trimita recursele sale Prtpopului distric-tuale pana la 9 Sept. a. c.

Orade 20 August. 1873.

In contielegere cu Comitetulu parochialu J Fassie m. p. Protopopul Pestesiulu.

Cu tiparinlu lui Stefanu Gyulai — Proprietatea si editur'a diecesei aradane. — Redac'uru respundietoriu Iosifu Goldistu.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a confesionala gr. or. rom. din Sititelec, de carele sunt legate urmat'orele emoluminte 30 fl. v. a. 3 cubule grau, 6 cubule concuru, 1 1/2 lemne afara de incalditulu scól'ei, 16 jugere de pamentu si cuar-tiru liberu cu gradina.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si trimite recursurile sale instruite conformu statutului organicu sub adres'a comitetului parochialu, subscrisului Inspectoru cerc. de scól'e in Berecheiu, pana in 28. Aug. st. v. căci in 29 se va tiene alegerea.

Datu in Berecheiu 10. Aug. st. v. 1873

Teodoru Papu m. p.
Inspectoru cerc. de scól'e.

Concursu

Se deschide pentru ocuparea statiunilor invetiatoresci din comunele din inspectoratulu Vasicoului. *Cámpu*, cu salariulu annalu 107 fl. v. a. 6. orgii de lemne, 10 cubule de bucate dela 124 numere de case câte unu fuioru. *V. Sohodolu*, cu salariulu 100 fl. v. a. 6 cubule de bucate 6 orgii de lemne 2 vici de fertura, dela t'ota cas'a unu fuioru.

Doritorii de a ocupá vreun'a din statiunile aceste, au asi trimite recursurile sale instruite in tielesul statutului organicu pana in prima Octobre si adresate comitetelor parochiale-subscrisului in Criscioru.

Criscioru 20 augustu 1873.

Petru Bogdanu
Insp. seol.

In contielegere cu comitetele parochiale.

Concursu.

In urmarea sententiei consistoriale dto 2. decembre 1873. Nr. 1468, intarita de forulu metropolitanu la 23. Augustu 1872. Nr. 9. scol. destituindu-se Ióne Milosiu din postulu invetiatorescu din Hodoniu, acestu postu a devenitu in vacanti; deci pentru ocuparea acestui postu invetiatorescu se escrie concursu pana la 30. Septemvre st. v. 1873.

Emoluminte: salariulu annalu in bani 178 fl. 70 cr., in pamentu 2 jugere aratura, 2 jugere fanétia, 1/2 jugeru gradina, in naturalie 60 meti grau, 4 orgii de lemne si 8 orgii de paie, si cortelu liberu.

Doritorii de a fi alesi sunt avisati pre langa alte recerinte prescise de statutulu organicu a produce testimoni despre depunerea esamenului de calificatiune.

Recursurile astfelu instruite sunt a-se trimite subscrisului pana in diu'a susu atinsa.

Trimisior'a, in 25. Augustu 1873.

Nicolau Costariu,
inspectoru de scól'e.

1-3

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu din comun'a Gurbediu, in inspectoratulu Tincii, protopresbiteratulu Oradei-mari; emolumintle sunt:

110. l. v. a.

24 decubule bucate.

8 orgi de lemne.

6 jugere de pamentu aratoriu.

Cortelu liberu cu gradina.

Venitulu din cantoratu.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si trimite recursurile instruite in senzulu statutului organicu, si adresate comitetulu parochialu — la subscrisulu insp. cerc. de scól'e pana in 9 septemvre st. v. a. c. in care diua se va tiene si alegerea.

Rippa (p. u. Tenke.) 16 Augustu, 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Nicolau Boitiu m. p.
Insp. cerculu de scól'e.